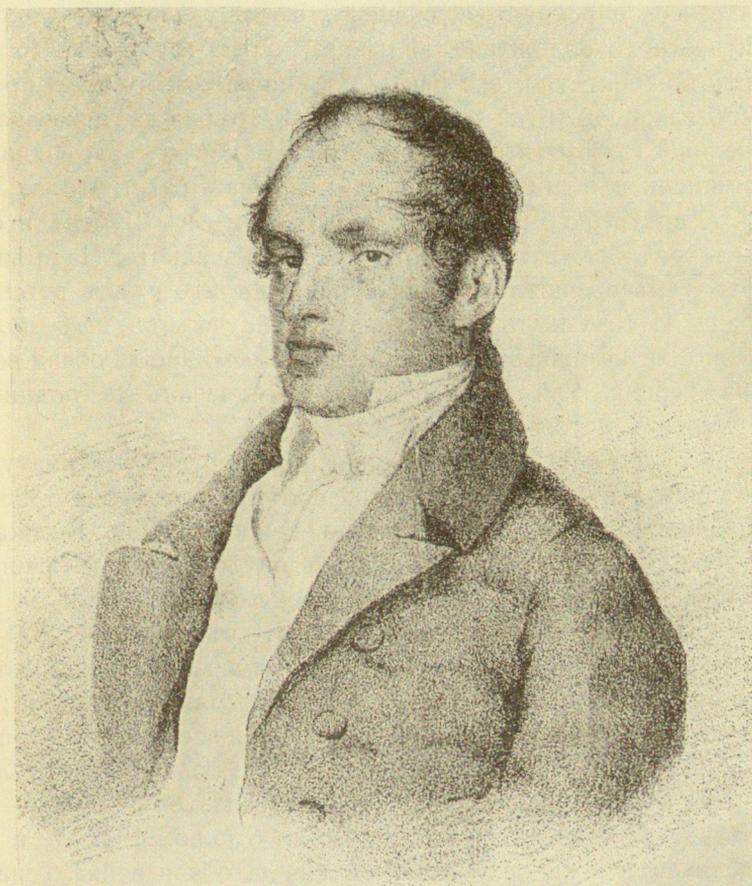

да е внесъл този решителен обратъ въ самочувствието на съграждани и сънародници. Тъкмо когато Беронъ издава своя „Рибенъ букваръ“ (1824), и то по внушение отъ сжщитѣ кржгове въ Брашовъ, които подтикватъ и Селимински къмъ родолюбиво и просвѣтно подвижничество, тъкмо тогава и този

21. Василь Априловъ.

виденъ сливенски революционеръ се впуска въ една нова пропаганда, намѣрила тутакси желанія отзвукъ. И остава да се изчака благоприятниятъ моментъ за една смѣла акция, способна да доведе работитѣ въ България тамъ, гдето сж стигнали тѣ вече въ Сърбия, Гърция и Влашко, у съседитѣ ни, избавени неотдавна отъ турския деспотизъмъ.